

KALUINA GEDIMINAS

Gydytojas, visuomenininkas **Gediminas Kaluina** gimė 1929 m. vasario 16 d. Petrošiškio kaime, Alizavos parapijoje, vaikystės ir paauglystės metus praleido kitapus Lėvens – Laukminiškių kaime. 1936–1948 m. mokėsi Lebedžių ir Virbališkių pradžios mokyklose, Kupiškio, Kauno ir Panevėžio gimnazijose, 1948–1954 m. studijavo Vytauto Didžiojo universiteto Medicinos fakultete (nuo 1950 m. – Kauno medicinos institutas) ir Charkovo medicinos instituto Karo medicinos fakultete. 1960 m. grįžo į Lietuvą, dirbo chirurgu Vilniaus šv. Jokūbo ligoninėje, 1967–1978 m. Vilniaus Antakalnio klinikinės ligoninės Priėmimo skyriaus vedėjas, 1978–1993 m. Chirurgijos skyriaus vedėjas. Ir išėjęs į pensiją darbavosi įvairiose Vilniaus miesto medicinos įstaigose. Gydytoju dirbo beveik 50 metų, buvo labai atsidavęs pasirinktai profesijai, reiklus, bendradarbių ir pacientų vertinamas. Biomedicinos mokslų daktaras, aukščiausios kategorijos chirurgas, pirmasis Lietuvoje 1971 m. įdiegė laparoskopinį ligonių gydymą.

Aktyvus visuomenininkas, dalyvavo Lietuvos Persitvarkymo Sąjūdžio veikloje, apdovanotas Sausio 13-osios medaliu (1992), Lietuvos Persitvarkymo Sąjūdžio garbės raštais (2005, 2008). Veiklus Vilniaus kupiškėnų klubo narys, didelį dėmesį skyrė Kupiškio krašto istorijos paveldo tvarkymui ir įamžinimui, daug pasidarbavo kuriant Laukminiškių kaimo muziejų, įamžinant Babickų šeimos, knygnešio Kazimiero Gabriūno atminimą. Nenuilstantis nebeveikiančių pradžios mokyklų, partizanų veiklos, sunaikintų sodybų, senųjų kapinių atminimo įamžinimo iniciatorius, šiems reikalams negailėjęs nei laiko, nei savo asmeninių lėšų. Paskutinis ir pats didingiausias kartu su bendražygiais Žybartu Simonaičiu ir Rimantu Skaisčiu įgyvendintas sumanymas – tai 2008 m. pradėtas kurti ir 2016 m. spalio 15 d. Stuburų kaime atidengtas paminklas „Lietuvai ir žuvusiems partizanams“, skirtas S. Dariaus ir S. Girėno rinktinės partizanams atminti ir Lietuvos tūkstantmečiui. Už savanorystės sklaidą Lietuvoje apdovanotas Gabrielės Petkevičaitės-Bitės atminimo medaliu „Tarnaukite Lietuvai“ (2017). Mirė 2018 m. kovo 11 d., palaidotas Vilniaus Rokantiškių kapinėse. Simboliška, kad didelio Lietuvos patrioto gimimo ir mirties dienos sutapo su mūsų valstybei svarbiomis datomis – Vasario 16-ąja ir Kovo 11-ąja. 2019 m. išleista G. Kaluinos knyga „Mano atsiminimai“.